

[Lorentzen.]

på uheldig måde, således at enhver saglig begrundelse i virkeligheden har været udelukket.

Den højtærede socialminister sagde, at jeg måske ville have kontingentet op til 2½ pct. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har bedt om en undersøgelse, som socialministeren også har gennemført, af, hvor meget det ville betyde, hvis man forhøjede kontingentet til 2½ pct. over hele linjen. Det ville betyde, at man ville have haft 80 pct. mere i kasserne end i øjeblikket. Jeg er naturligvis ikke så naiv at tro, at procenten ikke skulle reduceres, hvis man skulle nå til et fornuftigt resultat. Jeg har i det hele taget ikke ønsket, at statskassen skulle slippe billigere, end den gør i dag. Jeg har ønsket, at man kunne finde en ordening, der kan bære fremover. Den kasse, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen repræsenterer, metalarbejdernes, er sikkert meget dygtigt administreret; metalarbejderne har haft en god beskæftigelse, så de har kunnet nøjes med et lille kontingent, 0,51 pct. i 1956-57. Det er et meget ringe kontingent i forhold til arbejdsmændenes, søfyrbødernes og andre arbejdsløshedskassers. Jeg kunne aldrig tænke mig, at kontingentet pludselig skulle forøges til 2½ pct. over hele linjen, det ville være at gå for vidt.

Men tanken om solidaritet mellem kasserne er ikke ilde og skal nok før eller senere finde sangbund ude omkring. Det, man er bange for — det sagde det ærede medlem hr. Hans Rasmussen temmelig tydeligt — er, at en hel del gode medlemmer, om jeg så må sige, skulle forsvinde ud af kasserne. Det er i virkeligheden derfor, man er imod, og ikke af nogen som helst anden grund.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen omtalte min og det ærede medlem hr. Poul Sørensens stilling, da arbejdsmændene sidste år kom og skulle have disse 35 eller 37 mill. kr. som vanskeligt stillede, skønt de ikke opfyldte lovens bestemmelse om et kontingent på 3,5 pct. af årslønnen. Da var vor stilling kort og godt den, at arbejdsmændenes repræsentanter og ledelse i god tid var adviseret fra arbejdsdirektoratet om, at de skulle forhøje deres kontingent, jeg tror med 25 øre om ugen, for at opfylde betingelserne. Arbejdsmændene holdt imidlertid en kongres og sagde: nej, vi vil ikke opfylde

betingelserne; vi kræver at få disse 35 eller 37 mill. kr., uanset at vi ikke opfylder betingelserne.

Da var det, vi sagde: nej, det er at behandle en lov for flot; så må arbejdsmændene hellere komme og sige: kan vi ikke låne af staten det beløb på 3-4 mill. kr., der er tale om, så kan vi betale tilbage over en længere årrække. Havde de sagt sådan, ville jeg aldrig have stemt imod, men jeg vil til enhver tid stemme imod et diktat. Når folk ikke er så fornuftige, når de dog må kunne se, at de for 3-4 mill. kr. kan få 37 mill. kr. i henhold til den bestående lovgivning, men i stedet vil tramfederes opfattelse igennem, så må vi indtage det standpunkt, vi tog.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh lever i den tro, at det vil blive billigere. Jeg har en anden opfattelse; jeg tror, det under alle forhold bliver dyrere for det offentlige. Det er i og for sig ikke noget nyt, at det offentlige tilskud bliver større, når der er større arbejdsløshed, det bliver det også efter den bestående lovgivning. Jeg er imidlertid bange for de vedtægtsændringer, som kasserne kan få gennemført, idet den nye bestemmelse ingenlunde har en stærk formulering, når man sammenligner med reglen i den hidtil gældende lov.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger, men henholde mig til det, jeg har sagt om vor afstemning.

Poul Sørensen: Jeg vil først takke den højtærede minister for oplysningen om, at jeg havde ret i min bedømmelse af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Hvis den vej, som jeg omtalte, var blevet fulgt, var Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse klar igennem, og så falder den argumentation, som udvalgets ærede ordfører benyttede, til jorden; den har ikke noget med virkeligheden at gøre.

Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, som selvfølgelig kun kan have begrænset kendskab til det stof, vi diskuterer, at der må være en misforståelse med hensyn til den oplysning, han er sendt i byen med: at der ikke foreligger noget forslag. Jeg vil gerne have at vide, hvor den højtærede minister har fået denne oplysning fra. Jeg kan oplyse, at der på min foranledning virkelig foreligger forslag udarbejdet både